

Så siger fru Sonja Mikkelsen som et argument, at det ville blive svært at få folk til at deltage i beboerarbejdet i den situation. Det er jeg ikke sikker på. Jeg vil antage, at noget af det mest lammende for beboerarbejde er at tilhøre en afdeling, der bliver administreret af et selskab eller en boligorganisation, man ikke ønsker sig administreret af. Tværtimod synes jeg, at det her betyder, at man faktisk får mere at lave i beboerarbejdet, end man havde før, og det tror jeg ikke svækker demokratiinteressen. Tværtimod tror jeg, det er med til at øge demokratiinteressen.

Jeg er også helt enig i diskussionen om ventelisterne. Skal de føres med over i den nye boligafdeling, og hvordan gør man det lige præcis teknisk bedst? Det er et relevant spørgsmål, som vi heller ikke er færdige med.

Da vi lavede lovforslaget, diskuterede vi meget, om vi nu skulle gå i detaljer og prøve at pinde det så meget ud som muligt. Vi afstod fra det, og det var ikke dovenskab, der var motivet, men problemet er, at hvis man i øvrigt er sindet at ville prøve det her, som jeg forstod f.eks. at hr. Keld Albrechtsen var, så er det vel en af de ting, det er vigtigt at gøre i fællesskab, så vi ikke kommer et sted hen, hvor vi på grund af teknikaliteter ser nogle ting, vi ikke vil deltage i.

Der var også et argument fra fru Sonja Mikkelsen, der drejede sig om rationaliteten af driften. Det kunne være svært, hvis man risikerede at miste afdelinger, at få dispositioner over lang sigt, f.eks. at genoprette en boligafdeling, der er nødlidende. Jeg er selvfølgelig også enig i, at man er nødt til at sikre et retligt grundlag, så man fortsat kan det.

Fru Sonja Mikkelsen konstaterede også, at SF var enig i behovet for flere almene boliger, og dér er vi så også enige. Hvis man læser betænkningen – jeg sad og læste på den i går aftes – om udvidelsen af beboerdemokratiet i det almennyttige boligbyggeri, er det rigtigt, at man afviser det. Jeg synes, man skal have det forhold til tekniske problemer, at man ikke skal lade sig skræmme så voldsomt af dem. Jeg har i går talt med en fremtrædende repræsentant for boligbevægelsen, og vedkommendes melding var, at der er en række tekniske problemer, også dem jeg har opsummeret nu, men at de kan løses, hvis der er vilje til at løse dem. Og det var den vilje, jeg ikke syntes jeg hørte i det, fru Sonja Mikkelsen sagde.

Dermed har jeg også svaret hr. Erling Oxdam, som havde et konkret spørgsmål om,

hvordan § 34 a, stk. 2, så skulle forstås. Jeg tror ikke, hr. Oxdam blev færdig med at læse. Der står faktisk: »Beslutning efter stk. 1 kræver absolut flertal blandt afdelingens boligtagere. Opnår et flertal tilslutning på afdelingsmødet, men uden at tilslutningen udgør et flertal blandt boligtagerne, skal beslutning efter stk. 1 godkendes ved en skriftlig urafstemning blandt afdelingens boligtagere med absolut flertal.«

Man kan sige, at det, vi har villet med de to sikringer, både det absolutte flertal og ellers en urafstemning med et absolut flertal blandt dem, der bor der, er at undgå at gøre det meget let at flytte. Det skal være en alvorlig ting, fordi der er så mange juridiske og tekniske problemer. Det er også lige præcis for at undgå det, at vi har lavet en bestemmelse, der siger, at har man gjort det, kan man ikke gøre det igen inden for de næste to år.

Jeg skal takke hr. John Vinther for sympatien og i øvrigt også enigheden om, at der er nogle tekniske problemer, der skal klares af.

Jeg har svaret hr. Albrechtsen.

Tak til fru Annette Just for støtten.

Og så synes jeg i virkeligheden kun, der er tre udestående spørgsmål.

Det er min opfattelse, at de tekniske spørgsmål er spørgsmål om god vilje, og derfor skal jeg også sige til fru Sonja Mikkelsen, at jeg ikke har til hensigt at trække lovforslaget. Men jeg forstod i øvrigt også fru Sonja Mikkelsens tekniske indvendinger sådan, at hvis der kan leveres tekniske svar, falder også den tekniske del af afvisningen. Jeg vil bare spørge, om det er rigtig forstået.

Så er der ét spørgsmål tilbage: Risikerer man ikke med det her lovforslag at lave det sådan, at stærke afdelinger skiller sig ud og svage afdelinger står tilbage? Det er klart, det er den bekymring, man må sætte i forhold til de fordele, det indeholder at udvide beboerdemokratiet. Hvis fru Sonja Mikkelsen vil være med til det, vil vi også godt være med til at se på, hvordan vi undgår det, som lige præcis ikke er hensigten med forslaget.

Så tror jeg, det var hr. Keld Albrechtsen, der sammenlignede det her med skilsmisse. Det synes jeg var en god sammenligning, både fordi det fortæller noget om de tekniske vanskeligheder ved det, og fordi det vel dybest set også fortæller noget om, at på trods af de tekniske vanskeligheder har vi faktisk gennemført en skilsmisselovgivning ud fra det grundstand-